

İNEBOLU

İki arkadaş tuttuk dağlara giden yolu,
Öyle yükselmişiz ki, sahilde İnebolu
İnce sokaklarıyla ufaldıkça ufaldı.
Minareler bir çizgi, camiler nokta kaldı.

Evleri birbirine giren şehri içinde
Ufuklar genişledi önümüzde git gide;
Denizi kucaklayan iki açık kol oldu.
Rüzgar esti denizin suları yol yol oldu.

Yığılmıştı yollara yığınla yaprak;
Yaprakların üstünde sendeleyip kayarak
Dağın son kayasının dibine varabildik.
Bu tepede bu kaya mağrur bir baş gibi dik!
Çıkıp onun üstünden bakabilirsek eğer,
Güzel İç Anadolu görünecekti bize.
Bunu nakşetmek için bir anda kalbimize
Son adımı atmadan gözümüzü kapadık.
Gözümüz açılınca karşımızdaydı artık
Sisli vadileriyle rüyalı Anadolu.

Görüyorduk uzaktan dereye inen yolu;
Sağ yanında bir çayır, solda çam ağaçları.
O kadar yakın ki dağların yamaçları
Dereye düşen bahar bir daha çıkamamış.

NAZIM HİKMET RAN